

СВЕТОСАВНИК

СЛОБОДНЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ „СВ. САВА“

230 Station St., CARLTON NORTH, VIC., 3054

ОВЕ ГОДИНЕ БАДЊЕ ВЕЧЕ ЋЕМО ДОЧЕКАТИ
КОД НОВОГ ДОМА У ГРИНЗБАРИ.

ВЕЧЕРЊЕ И ОСВЕЋЕЊЕ БАДЊАКА БИЋЕ У 7.УВЕЧЕ

НЕМА ДАНА БЕЗ ОЧНОГА ВИДА
НИТИ ПРАВЕ СЛАВЕ БЕЗ БОЖИЋА!

БОЖИЋ - СВЕТА ЛИТУРГИЈА У КАЛТОНУ

НА БОЖИЋ ВЕЧЕ ИГРАНКА У НОВОМ ДОМУ

Речи
које вам
ја рекох
дух су
и живот су.

ГОСПОД ИСУС ПОРУЧУЈЕ:

Небо и земља
ће проћи,
али речи моје
неће проћи.

НЕДЕЉОМ И ПРАЗНИЦИМА
У ХРАМУ СВЕТОГ САВЕ
СЛУЖИ СЕ СВЕТА ЛИТУРГИЈА
СА ПОЧЕТКОМ У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

ВЕЖБА СРПСКЕ НАРОДНЕ ИГРЕ У НОВОМ ДОМУ
СВАКОГ ПЕТКА УВЕЧЕ СА ПОЧЕТКОМ У 7. САТИ
ПОСЛЕ ИГРАЊА ДЕЦА ИДУ У СРПСКУ ШКОЛУ

ЗА СВЕ ВЕРСКЕ ПОТРЕБЕ
ОБРАТИТЕ СЕ СВОМЕ СВЕШТЕНИКУ
О. ДРАГОМИРУ ШИПОВЦУ: 366 8390

ПОМОЗИТЕ ИЗГРАДЉУ ЦРКВЕНИХ ОБЈЕКТАТА

С В Е Т О С А В Н И К

Издање Слободне Српске
Православне Црквеношколске
Општине 'Свети Сава' - Калтон
са благословом Њ.П. Епископа
Аустралијско новозеландског

S V E T O S A V N I K

published by
The Free Serbian Orthodox Church
"St.Sava"-MELBOURNE
With the blessing of His Grace

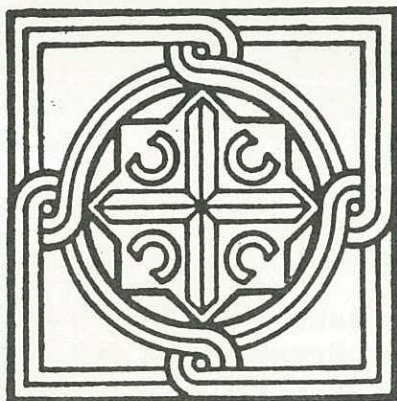
.....
Издаје тромесечно

.....
Published Quarterly

ПОЗИВНИЦА
ЗА ДОЧЕК
СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ

КОД НОВОГ ДОМА У ГРИНЗБАРИ.

У СУБОТУ ВЕЧЕ 13. 1. 1990

УЛАЗНИЦЕ ЗА ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ СУ ВЕЋ
У ПРОДАЈИ И МОГУ СЕ КУПИТИ КОД ЦРКВЕ СВЕТОГ
САВЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ, КАО И ЗА БОЖИЋНИ ПРАЗНИК
ИЛИ ПЕТКОМ ВЕЧЕ У ДОМУ У ГРИНЗБАРИ
ПРЕПОРУЧУЈЕМО ВАМ ДА РАНИЈЕ РЕЗЕРВИШЕТЕ ВАШ
АСТАЛ, ДА БИ БИЛИ СИГУРНИ ДА ИМАТЕ МЕСТО ЗА
ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ У ДРУШТВУ ПРИЈАТЕЉА

УЛАЗ ЗА ОДРАСЛЕ ЈЕ \$ 12.00;

ЗА ПЕНЗИОНЕРЕ \$ 8.00

ЗА ДЕЦУ ДО 14. ГОДИНА-БЕСПЛАТАН УЛАЗ

ДОБРО ДОШЛИ!

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

СВЕТИ НИКОЛА-УТОРАК 19.12.-СЛУЖБА У 9.
МАТЕРИЦЕ - НЕДЕЉА 24.12.- Служба у 10.
ОЧЕВИ - НЕДЕЉА 31.Децемб. Служба у 10.

ВЕЧЕРЊЕ И ОСВЕЋЕЊЕ БАДЊАКА БИЋЕ У 7.УВЕЧЕ У ГРИНЗБАРИ

ПОСЛЕ ОСВЕЋЕЊА БАДЊАКА НАСТАВИЋЕ СЕ СА ИГРАНКОМ

БОЖИЋ - СВЕТА ЛИТУРГИЈА У КАЛТОНУ

БОЖИЋНА ЗАБАВА У НОВОМ ДОМУ НА БОЖИЋ ВЕЧЕ

Свети Стефан УТОРАК 9.2.- Служба у 9.
Св.Василије,НГ.НЕДЕЉА 14- Служба у 10.
КРСТОВДАН-Четвртак 18. **ПОСТ**

БОГОЈАВЉЕЊЕ-Петак 19.Водоосвећење у 10

СВЕТИ ЈОВАН - Субота 20.- Служба у 9.

ПРОСЛАВА СВЕТОГ САВЕ У НОВОМ ДОМУ
21.ЈАНУАРА 1990 у 10.Часова изјутра

27 и 28.ЈАНУАРА ОСВЕЋЕЊЕ КАЛЕНИЋА:

ОСВЕЋЕЊЕ КАЛЕНИЋА

У СУБОТУ НА ДАН СВЕТОГ САВЕ 27.

И НЕДЕЉУ 28. ЈАНУАРА 1990

СВЕТОСАВСКА ЗАБАВА СА ПРОГРАМОМ У
НОВОМ ДОМУ 3.ФЕБРУАРА 1990 - УВЕЧЕ.

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ДОМА

ОД 23.6.1989 - 1.12.1989.

Раде Глоговац	1390	Миломир Луковић	100
Вера Ковачевић	150	Војка Лукић	10
Радмило В. Живковић	150	Неђо Маџаревић	40
Манојло Поповић	300	Иванка Манојловић	50
Слободан Кузмановић	200	Милка Шућур	50
Радмило В. Живковић	100	Лазар Јузбашић	150
Бранислава Живковић	50	Петар Докмановић	500
Саво Ножинић	70	Бранко Ђорђевић	500
Живота Нешић	100	Божидар Миленковић	50
Радмило Б. Живковић	150	Ђуро Купрешанин	50
Драгољуб Рушчуклић	20	Власта Михаиловић	500
Боса Андрић	10	Илија Никић	100
Раде Оклобџија	700	Бранко Стакић	1000
Душан Бусија	200	Витомир Јевремовић	100
Љубиша Николић	50	Бранко Рупар	100
Александар Миља	20	Н.Н.	20
Бранко Пеурача	20	Спасенија Кикић	20
Дмитар Вранешевић	500		
Живомир Николић	200	Милан Цимбаљевић	100
Софија Духон	200	Витомир Новаковић	500
Раде Чулић	500	Р.Плазинић	100
Раде Јоветић	200	Јово Бараћ	500

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА "ОГЪЕНА МАРИЈА"
при ЦШО "Свети Сава" из Калтона

П Р И Р Е Љ У Ј Е

ДОЧЕК

КАЛЕНДАРСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ

У НЕДЕЉУ ВЕЧЕ 31.12.1989

У НОВОМ ДОМУ

212 DIAMOND CREEK RD.

GREENSBOROUGH

Деца до 14. година
бесплатан улаз.

УЛАЗ ЗА ОДРАСЛЕ \$ 10.00

Уместо цркве дом за забаву

Српској православној цркви је после другог светског рата аграрном реформом одузето око 70.000 хектара ораница и шума на територији Југославије. Црквеним општинама остављено је по десет, а важнијим манастирима по тридесет хектара.

Национализовано је и више од 1.100 црквених здања, као и заводи, штамарије и фондови.

У рату је Српска православна црква претрпела огромне губитке, парочито у такозваној Независној Држави Хрватској, где су многобројне богомоље разорене до темеља или општећене. Неке од општећених биће обновљене, али несрећна судбина прати и даље храмове који су уништени. На њиховим темељима подигнуто је свега неколико цркава.

Иако је обичај у цивилизованој Европи да се не мења намена земљишта на којем су биле цркве, таква пракса није била на нашем тлу у послератним годинама. Чак су неке порушене да би на њиховом месту никли паркови или стамбене четврти.

У Глини, на месту некадашње цркве, где су усташе начиниле стравичан покољ, побивши око хиљаду Срба, подигнут је Дом културе. А уместо цркве у једном селу поред Славонског Брода уређено је паркиралиште за аутобусе.

Недавни случај око обнове цркве у Вировитици изазивао је много негова: 1942. локална црква је срушена до темеља. После рата ту је направљен

мали парк. На тражење Српске православне цркве да јој се омогући подизање срушеног здања, одговорено је из надлежних институција да је то сада парк па према томе није ни могуће ништа градити.

Аргументи да је околни простор припадао црквеној општини нису довољни власти која има противаргумент у објашњавању о национализацији тог простора. При овим разговорима Црквена општина има и доказе да јој није никад падокнабена ниједна пара. У целом земешатељству постоји и нешто што није за занемаривање: Српска православна црква се није никад помирила са стањем у којем је она била стално општећена и подређена страна.

Било је случајева када су давана усмена обећања да неће бити тешкоћа приликом обнове некадашњих цркава. Међутим, пракса је све то демантовала: постављени су потом и услови које није било могуће испунити.

Постоје безбројни примери из којих се види да је Српска православна црква била општећена страна. Један од таквих је и судбина имовине некадашње Црквене општине Заграда: и поред знатног богатства у здањима и другим непокретностима данас свештеници немају ни црквене станове па се сналазе на друге начине.

Примера обесвећивања црквених површина које су по хришћанским правилима света места од посвећивања па занавек, има много. У месту

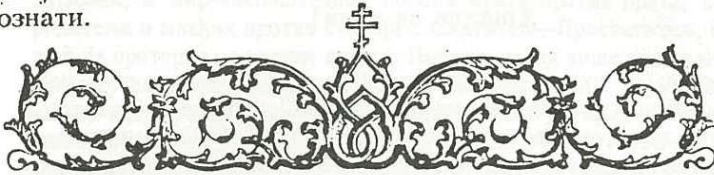
Велико Граберје, код Иванић-Града, некада је постојала црква, а данас је на том месту фудбалско игралиште. А да апсурд буде већи на месту некадашњег олтара подигнут је споменик жртвама фашистичког терора, иако се добро зна чије су жртве: ту су усташе убиле стотинак Срба.

Српска православна црква покушава већ више од три деценије, тачније од 12. маја 1952. године, да добије дозволу за изградњу — обнову порушене цркве у Великим Зденцима али без успеха. Таквих случајева има много и ни су непознати.

Доласком Немаца у Словенију рушени су и православни храмови, као, на пример, у Цељу, Марибору и Бледу. Данас су на тим местима паркови и улице (Лењинов трг у Марибору).

Многе цркве су на списковима локалних завода за заштиту споменика културе. Запамљиво је да за заштиту православних храмова нестане управо онда новца кад оне добу на ред за конзервацију или обнову.

Вељко Мишина Бурџ
 („Илустрована Политика”,
 од 12. јуна 1989.)

Краљ Никола Петровић

Још као деца слушали би песму, као аманет краља Николе где поручује:
 "Немојте ме копат ође,
 помого вам свети Ђорђе,
 већ ме носте на Цетиње,
 је су српске све светиње

И напoкoн се испуни тај његов завет, а и Срби се на тај начин одужише свом великом владару, који је водио Црну Гору 60 година, и умро као изгнаник. Сахрањен је са свим почастима у својој задужбини, цркви у Ђипуру код Цетиња.

Мало је таквих људи и воја имао српски народ у задње време.

Вечан му помен и слава!

ПРЕНОСИМО ВАМ ДЕО ПОСЛАНИЦЕ ЕПИСКОПА
ДАЛМАТИНСКОГ ИРИНЕЈА, ПОСЛАНУ ПРЕД
БОЖИЋ 1946. ГОДИНЕ

ИРИНЕЈ

Српско-Православни Епископ Далматински, Духовни Архипастир свих православних емиграната у Италији, свему Часном свештенству оба реда, свима православним официрима, подофицирима и редовима родољубиве Краљевске Југословенске Војске и Морнарице, и свој својој осталој деци у Господу шаље свој благослов и све срдачно поздравља нашим божићњим поздравом:

Христос се роди!

Неиспитани су путеви и планови Божји, драга духовна децо моја. Зато ми, смртни људи, не можемо да разумемо и објаснимо: зашто је Бог допустио да на цео свет, а нарочито на Српски Народ, наиђу многа и страшна искушења, тежа од свих, која смо доживели од када постојимо као Срби и као народ.

Сувише су велика и многострука страдања Српскога Народа; претешке су његове жртве свакојаке; сувише је дуг његов крстни пут, да би се све то могло у целини и замислити, а камо ли речима исказати, описати или објаснити.

Наш народ је вековима био верни и истрајни крстоносац, чувар и бранилац Крста Часнога и свега онога што он означава, али никада није већега и тежега Крста понео и никада под својим крстом није толико крви и суза пролио, као за последњих шест предугих и преболних година.

Земља наша дивна, Богом благословена по својим небројеним лепотама и благодетима свих врста, претворена је за последњих шест година у праву слику јада, беде и очајања. Она је раније обилно хранила, одевала и обувала сву своју децу, а сада у њој удобно и задовољно живе и благују само у једино њени упропаститељи: туђински пандури, свакојаки пустолови—уображени и заблудели апостоли новог „раја“ на земљи; шпијунци, подказивачи, целати, пуштахије, насилници, пљачкаши и разбојници—док деца њена, њени прави и достојни синови и кћери, за то што су били и остали верни и прецима и потомцима, или гладују на згариштима својих домова у голотињи и босотињи, или чаме по логорима у туђини; или се потуцају од немила до недрага по беломе свету,—издани, понижени и увређени,—Бога молећи да им се смилује и да им што пре отвори пут у Отаџбину.

Земља наша, свагда поносна и свагда слободарска, претворена је данас у огромну, свенародну тамницу, у којој чаме и они по затворима и они изван затвора и концентracионих логора. Народ наш, вековни заточник борбе за Крст Часни и слободу златну, т. ј. заштитник своје Свете

Вере Православне, свих права, слобода и пунога достојанства свакога сина и сваке кћери Божје на земљи,—данас је сав без остатка гурнут у принудно безбожништво, у све могуће борбе без Христа Часнога, у ропство нечувено, у коме не сме ни да каже што мисли, ни шта хоће ни шта неће, нити му је дозвољено да у своме очајању вапије ни Богу, ни пријатељима по свету, ни Правди, ни Истини.

Наша Света Српска Православна Црква, свагдашња и предана службеница Богу и своме народу; неуморни тумач Бога народу и васпитач народа за Бога и све што је Божије; вековна мученица у вековним страдањима своје деце,—данас се, у нашој понова заробљеној Отаџбини, насилно одваја од свога духовног порода: њена се деца грубијански и богоборачки отимају и истржу из њеног материнског загрљаја, па се предају на јадно и жалосно „преваспитавање“ њеним подивљалим и безумним гонитељима. Света наша Учитељица љубави, братства, мира и слободе у миру, данас је принуђена да гледа и слуша како њену децу уче и мучитељским средствима натерују да хришћанску љубав замене страхом у костима и узајамним истребљивањем; браство—шпијунажом и насиљем, а мир—непоштедном борбом брата против брата, деце против родитеља и млађих против старијих. Светитељ—Просветитељ, Сава Немањић, је протеран из наших школа. Његова икона више не надахњује нашу школску омладину, јер је замењена ликовима оних, који срамоте нашу школу исто толико пред потомцима, колико и пред претцима, оцима наше просвете, нашега духа, нашега морала и нашега васпитања. Херостратски (лудачки) се брише сва наша историјска прошлост једним декретом, као да је Српски Народ сасвим случајно са Марса пао, указом проглашен за Србе и народ, па се указом и по ћеџу сва његова прошлост може и писати и брисати. — Јасно је и прејасно да су нови „васпитачи“—насилници, вође у нови „рај“ и сви њихови помагачи, у самој ствари, идеалне слуге Сатане и творци правога пакла на земљи. Наша се браћа и сестре у тужној Отаџбини већ налазе у томе паклу, уздишући у мукама претешким и свакојаким, немоћно гледајући чудеса од насиља и безакоња, којима се наша часна и славна Отаџбина безобзирно срамоти, врећа и гура у понор, Богу вапијући за милост и што скорију помоћ. Ко од нас не зна да свако писмо из наше земље није ништа друго него само гласнији или пригушенији крик неизмерног бола и вапај за што бржу помоћ?

Знам да је свако од вас, на свој начин и по својој снази, учинио све што је могао да спречи несрећу, која је снашла наш народ и нашу Цркву: једни сте дуго тамновали по непријатељским затворима и чамили по логорима ратних заробљеника и заточеника; други сте се, с оружјем у руци, дуго, до последње могућности и по цену страхотивих жртава, борили да заштитите нашу нејач, наше светиње, тековине и идеале од свих који су их угрожавали. А круна свих ваших досадашњих мука и жртава јесте ваш данашњи тешки положај, ваша решеност да истрајете на своме крстоносном путу и ваша вера, тврђа од камена, да правда и истина морају на крају победити, јер њих чува непобедни Бог, чија ће реч у свему овоме бити последња реч свагдашњег Последњег Победника. — Допустите да се у овоме тренутку поклоним пред свима вашим дубоким уверењима, тешким жртвама, топлим молитвама и надама, призивајући на њих благослов Божиј!

ЈЕДВА

Скоро ће 27. година од кобне поделе Српске цркве у слободном свету. Много је у овом времену било са обе стране напада, спорова и свега негативног, а све на штету српског народа као целине.

И тек ове године, изгледа, да се полази са мртве тачке. Да ли су политичке околности до тога довеле или "надолазак памети", Бог зна. Али важно је да се покренуло. Сабор је у јуну ове године покренуо оснивање Комисије, мада непрецизно, и очекује се да именована Комисија за разговор огласи себе и свој план за уједињење.

У Америци се сазвао збор код манастира Грачаница од свих свештеника и претседника црквено-школских општина, на челу са митрополитом Иринејом 6. октобра 1989. и размотрили саопштење Сабора из Београда, те сходно томе донели следећу резолуцију:

"Свештенство и председници црквено-школских општина окупљени на седници од 6. октобра 1989 године, у Манастиру Грачаница, дају пуно поверење Његовоме Високопреосвештенству митрополиту Господину Иринеју и Епархијском савету, у случају да приме писмени позив за разговоре од стране комисије Српске православне цркве, која је изабрана од стране Светог архијерејског сабора Српске православне цркве у јуну 1989 године, да исти позив прихвате".

НАПОМЕНА ЗА ПАРКИРАЛИШТЕ

У прошлом броју Светосавника сви сте добили картицу и писмо да би приложили колико можете. Известан број се већ одазвао, па вас остале молимо да сад до Божића донесете ваш прилог, да би могли почети са радовима овог лета. УНАПРЕД ХВАЛА

АРСЕНИЈЕ III ЦРНОЈЕВИЋ, ПАТРИЈАРХ СРПСКИ
1674—1706.

ТРИСТА
ГОДИНА
ОД
ВЕЛИКЕ
СЕОБЕ
СРБА

1690 - 1990

Управа патријарха *Арсенија III Црнојевића* (1674—1690) пада у време врло важних догађаја у историји средње Европе, а нарочито у историји Турске и српског народа у њој. Он је врло млад (рођен је 1633) постао архијереј (1669) и патријарх. Интелигентан и агилан он је обилазио подручје целе патријаршије, утврђујући верски живот и националну свест. Праћен од тридесет гиздаво опремљених коњаника, он је свуда импоновао и снажно народни понос и самопоуздање. Због свога неограниченог утицаја у народу он је био врло интересантан и за савезничке чланове противтурске „Свете лиге“, коју су од 1684. сачињавале Аустрија, Млетачка Република и Пољска. После турског пораза под Бечом 1683. у Европи је ојачала нада да је дошло време коначног пада турске империје. При њеном рушењу српски народ је могао много да помогне дизањем устанка, који би турску војну силу ангажовао у самој земљи и разарао је, а тиме олакшао акцију спољног непријатеља. Савезу је 1686. приступила и Русија, те је било још више изгледа на успех савезничке ствари. Кад је у августу те године турска војска претрпела пораз код Мохача, банатски Срби су дигли устанак, а кад је у септембру 1688. пао и Београд у руке аустријске војске, и Срби и сви балкански народи су веровали да је коначно дошао час њиховог ослобођења. Аустријанци су заиста нагло напредовали. После пада Ниша једно крило аустријске војске упутило се према Пироту, а друго преко Прокупља према западу са циљем да избије на Јадранско море и тако одсече Босну и Херцеговину од Турске. Са приморја су Млечићи продирали у Црну Гору и нагло напредовали.

И патријарх Арсеније је поверовао да је дошао коначни пад турског царства. Једино је био у дилеми коме од савезника да се приближи и за кога да се веже. У ратним невољама и судбоносним

догађајима требало је много хладнокрвне разборитости. Патријарх је знао какво је стање Православне цркве под Аустријом и Млечима, где је од државе потпомогани римокатолички прозелитизам доносио Српској цркви много невоље, те се није радовао њиховој власти. С друге стране, у ратовању страдаше многи манастири и цркве, који су разарани и пљачкани а њихови монаси мучени и убијани. Јеген-паша је 1688. опљачкао и на девет коња однео из манастира Грачанице благо Пећке патријаршије, 100.000 талира и многобројне непроцењиве драгоцености. Ухватио је и самог патријарха који се једва са 10.000 талира откупио.³² Видећи да је у великој опасности од Турака, који су потпуно изгубили поверење у њега, патријарх је почео да се од њих склања. Коначно је побегао у Црну Гору, где је ступио у везу са Млечанима преко црногорског митрополита Висариона.

У то време су Аустријанци под командом генерала Пиколоминија освојили цело Косово, заузели Призрен и Пећ и кретали даље. Кад у Пећи није нашао патријарха и кад је дознао где је, Пиколомини је наредио патријарху да се за седам дана врати, иначе да више и не долази. Видећи да је у безизлазној ситуацији, патријарх се вратио и одмах се у Призрену састао на преговоре са Пиколоминијем, који му је понудио „заштитни лист“. Од 20.000 устаника пола је задржано под оружјем, а пола пуштено кући да обрађују земљу.

Међутим, тада, кад се цео народ према запису владике Рүфима надао да је дошло време „када се царство мења“,³³ ратна ситуација се променила. Пре свега, на аустријској страни је на војску поразно утицала изненадна смрт генерала Пиколоминија, који је умро од куге 9. новембра 1689. Док је персонална промена на челу аустријске војске изазвала у њој слабљење морала, а међу устаницима поколебала раније поверење у врховну команду, која је била персонифицирана у славом овенчаном Пиколоминију, турска војска је, добивши појачања и нови ратни план, почела своју офанзиву. После пораза код Качаника (2. јануара 1690) аустријска војска се морала повући до Ниша. Настало је кобно масовно повлачење. Патријарх, политички компромитован, није смео да чека Турке и њихову освету. Морао се и он повлачити. То исто су морали да учине и неки епископи, као и много свештеника и калуђера. Морали су да са својим породицама беже и многи народни прваци, који су се истакли у борби против Турака. У паничном страху од Турака бегao је и многи народ. Почела је „велика сеоба Срба“.³⁴ У пролеће 1690. нашло се уз патријарха, избегало свештенство и народне прваке под Београдом и око 40.000 душа избеглог народа, који је веровао да ће се вратити на своја напуштена огњишта чим се ратна срећа окрене, иако за то

није било никаквог стварног изгледа.

Патријарх је увидео да ће морати да пређе Саву. Али, он је добро знао шта га чека у туђини — борба са насртљивим римокаатоличким прозелитизмом и велика брига око смештаја избеглог народа. Зато је 18. јуна 1690. сазвао у Београду велики народни збор, на коме је дата пуномоћ епископу јенопољском Исаији Баковићу да иде у Беч са молбом да се Србима даду повластице сличне онима које су имали под Турцима, наиме: да имају слободу вероисповедања, да на челу цркве може бити само православни Србин, који може слободно да врши своју јурисдикцију, да свештеници буду ослобођени десетка и коначишта и да народом управљају власти које народ изабере.

Патријарх и народ нису могли да сачекају да се епископ Исаија врати из Беча са царском привилегијом. Она је издана тек у лето, 21. августа 1690, кад су Турци већ заузели Београд. Страх од Турака, који су потискивали аустријску војску и у повраћеним областима вршили страшну одмазду, убијали и палили, био је велик. Зато се морало бежати. Калуђери су понели собом понешто црквених драгоцености и светитељске мошти. Тако су Раваничани носили мошти св. кнеза Лазара, Шишатовчани св. Стефана Штиљановића, Крушедолци мошти последњих деспота Бранковића, а хоповски калуђери мошти св. Теодора Тирона, а народ — ко је шта могао и доспео.

Док је избегли народ мучио своју муку у туђини, у Србији је настало очајно стање. Већ 1691, док је услед најтежих репресалија страх свуда лебдео у ваздуху, доведен је под притиском Турака на пећки престо нови патријарх, Калиник I „Скопљанац“, да би се у народу прекинула свака веза с патријархом Арсенијем III и да би се убила нада на његов повратак, што би могло да подржава бунтовничке тенденције и инспирише њихове носиоце.

ЗАБАВЕ И СЛАВЉА У НОВОМ ДОМУ

31. 12. - ДОЧЕК КАЛЕНДАРСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ
 6. 1. - БАДЊЕ ВЕЧЕ
 7. 1. - БОЖИЋНА ЗАБАВА
 13. 1. - ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ
 21. 1. - ЦРКВЕНА СЛАВА - СВЕТИ САВА
 3. 2. - СВЕТОСАВСКА ЗАБАВА

КРШТЕНИ

ИВАН - син Бранислава и Смиљане Николић
 НАТАША - кћерка Миладина и Лиен Пауновић
 Велимир - син Обрена и Зорице Марковић
 МАРИНКО - син Обрена и Зорице Марковић
 ВЛАДКО - син Благоја и Марије Огњеновски
 Сузанка - кћерка Благоја и Марије Огњеновски
 ВЕСНА - кћерка Милојка и Неранце Југовић
 Розана - кћерка Јаноша и Марије Сабо
 ГОРДАНА - кћерка Неђељка и Симане Шиповац
 ПЕТАР - син Срђана и Милице Боровац
 ЂУРЂА - кћерка Срђана и Милице Боровац
 ДЕЈАН - син Миодрага и Славице Петровић
 МАРКО - син Стевана и Милице Ивановић
 АЛЕКСАНДАР - син Сима и Катарине Петровић
 АЛЕКСАНДАР - син Зорана и Драгославе Савановић
 БРАНИСЛАВ - син Ивана и Драгице Јовић
 Цмиља - кћерка Веселина и Славице Колџин
 НЕМАЊА - син Бранислава и Цмиље Јовић
 ДУШАН - син Бранислава и Цмиље Јовић
 ЉИЉА - кћерка Владимира и Ђени Станић
 МИЛАН - син Михаила и Љиљане Милутиновић
 АЛЕКСАНДРА - кћерка Бранка и Марије Лукић
 НИКОЛА - син Владимира и Милеве Живковић

ВЕНЧАНИ

Милисав Радовановић и Сунчица Пејак
 Владимир Секулић и Мирјана Маливук
 Љубомир Ђуркић и Богдана Козомара
 Драго Шушањ и Лидија Милевски

УМРЛИ

Милован ПАУНОВИЋ	Рајо ЕТЕМОВИЋ
Милица РАДОВАНОВИЋ	Коста СЕДЛАРЕВИЋ
Ђуја Бусија	Љубица ВУЈОВИЋ
Славко ПЕЈИН	Веселин МАРКОВИЋ
Софија ЧУБРИЛО	Јован ЛАЗАРЕВИЋ
Милутин МИЛИВОЈАЦ	Радојко ВАРАГИЋ

РОДИТЕЉИМА ЖЕЛИМО СРЕЋНО КРШТЕЊЕ ДЕЦЕ, И ДА РАСТУ
НА КОРИСТ И ПОНОС РОДИТЕЉА И ЦЕЛОГ СРПСТВА.

МЛАДЕНЦИМА ЖЕЛИМО СРЕЋУ У БРАКУ И ВЕЛИКИ ПОРОД.

А НАШИМ ПРЕМИНУЛИМ ПОКОЈНИЦИМА НЕКА ГОСПОД
ПОДАРИ ДУШИ РАЈСКО НАСЕЉЕ.

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 1.9.1989. ДО 1.12.1989.

Михаило Томић	20	Драгољуб Гвозденовић	30
Симо и К.Петровић	50	Радмило В.Живковић	20
С Грујић	20	Радмило Б.Живковић	20
Стево Савановић	10	Саво Чубрило	10
Томисав Анђелковић	50	Милић Булатовић	5
Зоран Савановић	5	Жарко Сретеновић	50
Славица Анђелковић	10	Милош ?	19
Ивана Нешић	20	Мица Ђурић	20
Др.С.Филиповић	40	Зора Миливојац	20
Живорад Миленковић	20	Бранко Стакић	30
Јован Лазич-Бата	40	А.Лукић	50
Јован и М.Пјевач	10	З.Радосављевић	10
Јовић Томислав	20	Добривоје Недељковић	5
Петар Павловић	10	М.Козомара	20
Драги Ђорђевић	10	Тома Савић	20
Ц.Гавриловић	20	Т.Крчевинац	20
Јагода Вучковић	10	Н.Н.	7.
Момчило Буач	20	Ангелина Платиша	10
Српска народна одбрана - Сиднеј	385	Лабуд Ивановић	20
Вангел Спасовски	20		

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

ЗАДЊА ТРИ МЕСЕЦА

Милан и В.Кљајић	10	Митар Козомара	10
Радмило Б.Живковић	10	Тркла Обрад	20
Горица Петронијевић	5	Исо Крлеуша	10
Радојка Фржовић	5	Јово Дубајић	10
Живомир Николић	10	Драгољуб Петровић	10
Раде Јоветић	10	Драгомир Шокчевић	10
Васо Рупар	10	Лабуд Ивановић	10
Радојица Ћираковић	10	Степа Степановић	10
Радмило В.Живковић	10	Лазо Врањеш	20
Милутин Борисављевић	10	Вука Јузбашић	10

ВЕЛИКА ВАМ ХВАЛА БРАЋО СРБИ И СЕСТРЕ СРПКИЊЕ, А ОД БОГА НАГРАДА. ЦРКВЕНИ ОДБОР СЕ ТРУДИ ДА С В А К И ДОЛАР УПОТРЕБИ ШТО РАЗУМНИЈЕ И КОРИСНИЈЕ, А СВЕ У СЛАВУ БОЖИЈУ И КОРИСТ НАРОДА СРПСКОГ ОВЕ ПАРОХИЈЕ

МАЛА ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА" - СРПСКА ШКОЛА

Мала група са својим учитељем пред ликом Св. Саве. Они почињу у 7.сати петком вече, а после играња иду у ШКОЛУ један сат времена. На слици се виде са свештеником-учитељем, пред таблом у њиховом разреду.

ВЕЛИКА ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

У прошлом броју Светосавника смо најавили поновно формирање фолклорне групе "Авала", и обавестили вас да имамо 15 деце. Била су то све мања деца. Сада се хвала Богу повећао њихов број на 21. Средином октобра, на заузимање Микија Седларевића, почели смо са великом групом. Од старе групе се одазвала половина а остала половина је нових момака и девојака. Тако да сад има преко 40. њих који похађају ФГ Авала. Ми се надамо после Божића и Светог Саве да ће се број удвостручити, ако не и више, јер у сали имамо с в е што треба: а најважнија је комоција на бини и шири на у сали. Такође ни родитељима није досадно, пошто могу играти билијара или разговарати, а да никоме не смета. И мале и велике учи наш млади Мики Седларевић.

Доведите ваше дете или ако је велико кажите му да дође и буде свој међу својима у српској сали.

АКО ЖЕЛИТЕ ДА ВАМ ДЕТЕ РЕЦИТУЈЕ ЗА
СВЕТОГ САВУ, ОБРАТИТЕ СЕ НАШЕМ СВЕ-
ШТЕНИКУ КОД ЦРКВЕ ИЛИ НА ТЕЛЕФОН:
366 8390.

ДАН ПЕНЗИОНЕРА

Пре два месеца, договорила се група пензионера да почну да се окупљају у новом Дому и на тај начин скрате недељу, поразговарају се, поиграју таблића и имају заједнички ручак. Из почетка их је било неколицина, али сад их буде сваки пут по тридесетак. Време састајања им је у 11.сати сваког уторка, када је најбоље доћи и посетити их, јер у то време пензионерке спремају ручак и кафу. После ручка се поделе у две групе: мушки за себе, а жене за себе.

Ако сте докони уторком, или ако сте у пензији, дођите и проведите у дивном расположењу УТОРАК по подне.

Наша црква им је захвална за много ситних радова које они обаве истога дана.

.....

ОЗВУЧЕЊЕ САЛЕ је већ урађено, захваљујући нашем младом господину Живку Петру, као и извесном броју чланова што су му помагали теже послове.

TAXATION

VEKOVICH & ASSOC.

588 PLENTY RD. PRESTON, 3072

OUR NEW PHONE IS: 478 1915

NEAR THE CNR. OF PLENTY RD. & WOOD ST.
TRAM STOP FROM CITY 52

Испуњавамо све врсте формулара
за пријаву пореза - на доходак,
business, p/ship и слично.

Пружамо вам бесплатну саветода-
вну службу.

KOSOVO Radio & T.V. Service

**75 Scotchmer Street
North Fitzroy**

Phone: 481 3269

Manager: P. SOJEVIC

- ★ *Color T.V.*
- ★ *Hi-Fi*
- ★ *Antenna Inst.*
- ★ *Reconditioned
T.V.s*

T.V.s BOUGHT (any condition) & SOLD

**ВРШИМО ПОПРАВКЕ ТЕЛЕВИЗОРА У
БОЈИ И ЦРНО-БЕЛИХ, ГРАМОФОНА,
ИНСТАЛИРАМО АНТЕНЕ, КУПУЈЕМО
И ПРЕПРОДАЈЕМО ТЕЛЕВИЗОРЕ.**

ВЛАСНИК ПЕТАР СОЈЕВИЋ

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

ОСВЕЋЕЊЕ КАЛЕНИЋА
И ФЕСТИВАЛ ОСВЕЋЕЊА
У СУБОТУ НА ДАН СВЕТОГ САВЕ
27. И НЕДЕЉУ 28. ЈАНУАРА 1990

ПРОСЛАВА
СВЕТОГ САВЕ СРПСКОГ
У НЕДЕЉУ 21. 1. 1990
У НОВОМ ДОМУ
GREENSBOROUGH